

[Boligministeren]

vi har altså kun en begrænsning i første halvår 1987 på 500 kollektive boliger; fra 1. juli 1987 er det givet frit.

Albrechtsen (VS):

Så må jeg desværre bare konstatere, at det åbenbart er mig og ikke hr. Estrup, der har opfattet boligministerens svar korrekt, for ministeren bekræfter, at man vil straffe kommunerne med en modregning i det kommunale bloktilskud, akkurat som regeringen har skrevet i bemærkningerne til lovforslag nr. L 116, og dermed altså i realiteten indlægge en kvote på 1.500, og at man fortsat agter at anvende § 1-begrænsningsmuligheden for at stoppe byggeriet generelt, som ministeren siger – javist, men det er altså generelt, når antallet når op over det, der passer ministeren. Det vil sige, at der efter min opfattelse ikke er noget konkret belæg for den aktivitetsudvidelse, som hr. Estrup har indfortolket i ministerens svar, for det er utænkeligt, at kommunerne i den situation, de står i her og nu, skulle kunne klare denne sag og samtidig sikre, at staten får udgiftsmæssig neutralitet, som man kalder det, det vil altså sige sikre et øget ældreboligbyggeri uden at bruge en krone på det. Det betyder i praksis, at kommunerne ganske enkelt kommer til at betale fuldt ud for alt, hvad der ligger ud over 1.500, og nogle kommuner mere til. Derfor synes jeg, hr. Estrup skulle besvare det spørgsmål, jeg stillede før, nemlig om det virkelig skal være løsningen, når ministeren nu udtrykker det på den måde.

Nu har jeg ikke set det ændringsforslag, som skulle være på vej med hensyn til 1. juli, men det aktualiserer i høj grad det spørgsmål, jeg stillede før, nemlig om det kan være meningen, at der skal gennemføres et halvårligt eller måske endda heldårligt og uigennem tænkt forlig med regeringen for at få noget til at træde i kraft i huj og hast pr. 1. juli, som så i virkeligheden viser sig kan bruges af regeringen til at styre byggeriet nedad i stedet for opad, som vi har ønsket, idet Socialdemokratiet, SF, VS og Det Radikale Venstre jo faktisk er enige om, at byggeriet skal gå op og ikke, som ministeren nu siger det, holdes fast. Vil hr. Estrup over for ministeren klart tilkendegive, at det ikke er det, der var hensigten? Det tror jeg er meget nødvendigt, for ellers får vi det dér halv- eller

heldårlige forlig om en uges tid. Det er det, jeg så stærkt frygter nu er undervejs.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hr. Albrechtsen spørger, om hr. Estrup har opfattet boligministerens udtalelser som sikkerhed for, at der bliver øget aktivitet med hensyn til ældreboligbyggeriet.

Det er jeg ikke i tvivl om at hr. Estrup har opfattet, for det er nøjagtigt det, jeg har sagt. Der er et ønske om gennem denne lovgivning at styrke aktivitetsniveauet med hensyn til byggeriet af ældreboliger. Og der er ikke tale om en straf, i og med at kommunerne har en mellemkommunal udligning, når man bevæger sig ud på et niveau, der er større end det, vi kender i dag. Den model, Kommunernes Landsforening har aftalt sammen med boligministeren og regeringen, er en god model for at få fuld frihed til selv at bestemme, hvor mange ældreboliger man vil bygge, samt hvor og hvornår man vil bygge dem. Den kræver, at kommunerne selv bidrager, for synspunktet er, at der er kun én gruppe, der skal betale, uanset hvem der bevilger, og det er skatteborgerne.

Nu bliver pengene i virkeligheden i den kommunale verden, hvor borgerne også bor. Det koster ikke skatteborgerne mere, at det er kommunerne, der selv nivellerer det indbyrdes, end at det er staten, der anviser betalingen.

Man har altså forstået det rigtigt, hvis man, som jeg forstår det gælder hr. Estrup, mener, at boligministeren har sagt, at der er tale om et højere aktivitetsniveau, end der er kendt i dag, at der ikke er nogen kvantitative begrænsninger med hensyn til 1.500 boliger, at boligministeren ikke får større beføjelser – og i øvrigt heller ikke ønsker det – end det, der allerede ligger i boligbyggerilovens § 1, og at boligministeren ikke ønsker eller agter isoleret at anvende denne paragraf over for ældreboligbyggeriet.

Hvis det nogen sinde bliver nødvendigt – og det mener jeg ikke det bliver – vil det være hele bygge- og anlægsområdet, der bliver vurderet, hvis man skal begrænse aktivitetsniveauet, fordi vi når overophedning. Tydeligere kan det vel ikke siges.

Hermed sluttede forhandlingen.